

Küçük Çorba Büyücüsü

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Çorba Büyücüsü

Yavuz DEMİRKİRAN

Yumuşak tepeler arasında yer alan şirin bir köyde, genç Finn büyü çorba yapmayı hayal ederdi. Dağınık bakır kızıl saçları tutam tutam havaya dikilen ve merakla dolu iri yeşil gözleri olan bir büyücü çırağıydı. Bol gelen koyu mavi cübbesinin kolları sıvanmıştı ve başında yıldız yamalı, sarkık sivri bir sapka vardı. Kemerini her zaman karıştırmaya hazır ahşap bir kaşıkla doluydu.

Finn'in öğretmeni, köyün çorba büyücüsü Usta Orla'ydı. Uzun boylu ve hafifçe kamburdu, sıcak kahverengi tenli ve gümüş saçları düzgün bir topuz yapılmıştı. Küçük yuvarlak gözlüklerinin ardından şefkatli kehribar gözleri parlıyordu ve hardal rengi tuniğinin üzerine uzun yeşil bir önlük giyerdi. Kemerini ot demetleriyle doluydu ve tatmak için oyma bir kepçe taşırdı. Büyülü malzemeler hakkında her şeyi bilirdi.

Güneşli bir sabah, Usta Orla, "Finn, bugün büyülü çorbayı tek başına yapabilirsin. Ama unutma, sır dengededir," dedi. Finn hevesle başını salladı, ama çoktan fazladan parıltı tozu eklemeyi planlıyordu. Usta Orla ot toplamaya gittiğinde, Pip adında minik bir mutfak perisi bir kavanozun arkasından fırladı. Pip bir çay fincanından büyük değildi; nane yeşili tenli, tutam tutam misket limonu rengi saçlı ve yusufçuk kanatları vardı. Meşe palamudu kabuğundan bir şapka ve yaprak önlük giyiyordu, iğne boyutunda bir çırpıcı taşıyordu. "Ben yardım ederim!" diye ciyakladı Pip.

Finn büyük siyah bir tencere çıkarıp ateşe koydu. Büyülü sebzeleri topladı: parlayan turuncu bir havuç, mırıldanan mor bir patates ve sırlar fısıldayan yapraklı yeşil bir lahana. Pip etrafta koşturup minik çırpıcısıyla karıştırdı. "Dikkat et!" diye cıvıladı Pip. "Bu sebzeler büyüyle dolu!" Finn hepsini içine attı ve kendini çok önemli hissetti.

Tencere kaynamaya başlayınca çorba önce parlak pembeye, sonra sarıya, sonra koyu, gizemli bir maviye döndü. Kabarcıklar komik şekillerde yükseldi—bazıları yıldızlara, bazıları küçük balıklara benziyordu. Finn kıkırdayıp biraz daha parıltı tozu ekledi. "Bu harika olacak!" diye bağırdı. Ama çorba giderek daha hızlı kabarcıklanmaya başladı ve renkler çılgınca döndü. Pip'in gözleri kocaman açıldı. "Eyvah," diye ciyaktı.

Tencere sarsılmaya başladı ve çorba kenarlardan taşı. "Çok fazla parıltı tozu!" diye uyardı Pip, Finn'in başının etrafında uçuşarak. Finn daha hızlı karıştırmaya çalıştı, ama çorba mide bulandırıcı bir yeşile döndü ve yüksek sesle geçirdi. "Olamaz!" diye soludu Finn. "Usta Orla birazdan dönecek!" İlk tek başına yaptığı çorbada başarısız olmak istemiyordu. Ama tencere kabarcıklanmaya devam etti ve yüzeye garip şekiller çıktı.

Tam o sırada Usta Orla döndü. Kabarcıklanan, renk değıştiren tencereye bir bakıp nazıkçe gülümsedi. "Görüyorum ki deneyler yapmışsın," dedi, kehribar gözleri parıldayarak. Finn başını öne eğdi. "Daha büyüğü yapmak istedim," diye itiraf etti. Usta Orla omzunu okşadı. "Büyü dengeyle ilgilidir, Finn. Hadi bunu birlikte düzeltelim." Yeşil önlüğünü daha sıkı bağladı ve kollarını sıvadı.

Usta Orla oyma kepçesini alıp çorbayı tattı. "Hmm, çok fazla parıltı, yeterince tatlılık yok," dedi. "Büyüyü dengeleyecek malzemeler eklemeliyiz." Finn'e taze sebzelerden oluşan bir sepet uzattı: tatlı kırmızı biberler, çıtır bir kereviz sapı ve sulu bir domates. "Bunlar tencereyi sakinleştirir," diye açıkladı. Finn başını salladı, daha iyisini yapmaya kararlıydı. Pip yakınlarda havada durdu, yardıma hazırды.

Finn sebzeleri dikkatlice doğradı ve Pip minik çırpıcısıyla karıştırdı. Tencereye her yeni malzeme girdikçe çorba değişmeye başladı. Mide bulandırıcı yeşil, sıcak bir turuncuya dönüştü ve kabarcıklar yavaşlayıp hafif bir kaynamaya döndü. "İşe yarıyor!" diye sevindi Finn. Usta Orla gülümsedi. "Görüyorsun ya, taze sebzeler kendi büyülerini getirir. Çorbayı sağlıklı ve mutlu yaparlar." Finn bir tutam tuz ekledi ve çorba harika koktu.

Çorba artık neşeli, dostane şekillerde kabarcıklanıyordu— yumuşak bir "plink" sesiyle patlayan küçük kabarcıklar. Finn ahşap bir kaşıkla tattı. "Mmm! Çok lezzetli!" diye haykırdı. Usta Orla başını salladı. "Dengeyi buldun. Şimdi bunu köyle paylaşalım." Finn'in gözleri parladı. Yemeğini daha önce hiç kimseyle paylaşmamıştı. "Sence hoşlarına gider mi?" diye sordu. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var," dedi Usta Orla göz kırparak.

Finn ve Usta Orla büyük tenceriye köy meydanına taşıdı. Pip önden uçtu, herkesi çağırmak için minik bir çan çaldı. Köylüler her yerden geldi—çocuklar, anne babalar, büyükanne ve büyükbabalar—ahşap kaseler ve kaşıklarla hazırdılar. Havayı kokladılar. "Bir şey harika kokuyor!" dedi parlak atkılı bir kadın. "Bu büyülü çorba mı?" diye sordu bir çocuk. Finn'in kalbi hızlı çarptı. Hoşlarına gideceğini umuyordu.

Usta Orla orbayı kepeyle dađıttı ve Finn her kasayı gururlu bir glmsemeyle bir kylye verdi. İl k tat, kocaman aılan gzler ve mutlu i ekiřlerle karřılıandı. "Bu řimdiye kadarki en iyi orba!" diye bađırdı ocuk. "ok lezzetli ve sađlıklı!" dedi bir bykanne, kařıđını yalayarak. Kyller sevinle tezahrat yaptı ve daha fazlasını istedi. Finn iinde sıcak bir parılıtı hissetti. Byl bir řey yapmıřtı—ve herkes bayılmıřtı.

Köylüler yerken Finn gerçek büyüünün parıltı tozunda ya da büyülü sebzelerde olmadığını fark etti. Taze malzemelerde, dikkatli dengede ve paylaşmanın sevincindeydi. Usta Orla kolunu omzuna attı. "Bugün değerli bir ders öğrendin," dedi. "Sağlıklı alışkanlıklar eğlenceli olabilir, özellikle sevgiyle yemek pişirdiğinde." Pip havada mutlu bir tur attı. "Ve arkadaşlardan biraz yardımla!" diye ciyaktadı.

O günden sonra Finn her hafta çorba yaptı, her zaman taze ve sağlıklı sebzeler kullandı. Büyüyü dengelemeyi öğrendi ve köylüler onun ziyaretlerini sabırsızlıkla bekledi. Bazen Usta Orla ona katılırdı ve Pip her zaman elinde çırpıcısıyla oradaydı. Finn yemek pişirmenin bir macera olabileceğini ve iyi beslenmenin lezzetli olabileceğini keşfetti. Ahşap kaşığı en sevdiği alet oldu ve yıldız yamalı şapkası parlaklığını hiç kaybetmedi.

Köy, Finn'in yeni becerisini kutlamak için bir çorba festivali düzenledi. Herkes en sevdiği sebzeleri getirdi ve Finn ile Usta Orla birlikte dev bir tencere büyülü çorba pişirdi. Hava kahkahalar ve taze otların kokusuyla doldu. Çorba gökkuşağı renklerinde kabarcıklandı, ama bu sefer mükemmel dengelenmişti. Köylüler sevinçle tezahürat yapıp dans etti ve Finn gerçek çağrısını bulduğunu anladı.

Böylece küçük çorba büyücüsü Finn, en iyi büyüünün taze malzemelerden, biraz sabırdan ve arkadaşlarla paylaşmaktan geldiğini öğrendi. Ahşap kaşığını bir sonraki maceraya hazır olarak duvara astı. Usta Orla gülümsedi ve Pip mutlu bir ciyıklama yaptı. Köy her zaman iyi yemekle ve mutlu karınlarla doluydu. Ve tencere ne zaman kabarcıklansa, herkes harika bir şeyin piştiğini bilirdi.